

fremsatte Driste om at holde Bevillingen til Nybygninger under Fyrvæsenet inden for et Beløb af 200,000 Kr.

Da Sagen maa finde sin Afgørelse gennem de aarlige Finanslove, gør Udvalget ingen Indstilling.

37. Fra Husmand P. C. Nielsen af Øsløs om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 4de December 1897 af Folketingsmanden for Tisted Amts 1ste Valgkreds, Nørhøve.)

Et lignende Andragende forelaa i sidste Rigsdagssamling og blev da paa Udvalgets Forslag henvist til Finansministeren (Tillæg B. for 1896—97 Sp. 1539 og 1555, Folketingsstibenden Sp. 5481 og 5483). Finansministerens Svarskrivelse, hvorefter der ikke har kunnet tilstaas Andrageren nogen Invalideforsørgelse, findes i Tillæg B. for 1897—98 Sp. 5—6. Med Andragendet, hvori i øvrigt kun henvises til de tidligere, følger denne Gang en under Eds Tilbud afgiven Erklæring fra Husmand Jens Pedersen i Sundby paa Mors, hvori denne udtaler, at Andrageren under Tilbagekomsten fra Kiel til Slesvig faldt paa Grund af det glatte Føre og derved paadrog sig en Brokflade, saa at han ikke kunde gaa af Stedet uden Hjælp, samt at han fra den Dag ingen Tjeneste gjorde mere, medens han før den Tid var rask. Dette ved han, da han og Andrageren i 16 Maanedere vare Sidekammerater i 8de Regiments 6te Kompagni.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

38. Fra et Udvalg, nedsat af Beboerne af Egnen omkring Andst, om, at Andst Stoppeplads maa blive forsynet med et Sidespor og en Gods ekspedition. (Indbragt den 6te December 1897 af Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds, L. Rasmussen.)

Da Statsbanen mellem Lunderskov og Varde blev projekteret, var det bestemt, at der skulde lægges en Station i Andst Sogn. Den blev imidlertid lagt i Bejen, vistnok særlig af Hensyn til Aftov Folkehøjskole. Andst fik kun en Stoppeplads, hvortil Beboerne selv maatte afgive Jord og afholde adskillige Udgifter, i alt ca. 3,000 Kr., foruden at de maatte forpligte sig til, saafremt Stoppepladsen ikke svarede Regning, at give Afkald paa den og lade Statsbanerne beholde som sin Ejendom den indløbte Jord, en halv Tønde Land. Indtægten ved Stoppestedet har imidlertid været i jævn Stigning siden dets Aabning i 1878; saaledes at Willetsdalget, skønt det kun har gaaet til Kolbing, Bamdrup og i den sidste Tid Bramminge, fra 1ste Januar til 30te November 1897 har beløbet sig til 2,855 Kr., altsaa vel for hele Aaret til over 3,000 Kr., hvilket vil sige, at det fra 1878 er steget med det tredobbelte. I flere Aar have Beboerne imidlertid dybt følt Savnet ved kun at kunne faa Jærnbaneprimærkøpletter ekspederede til og fra Stoppepladsen, hvorimod alt andet Gods har maattet hentes fra eller besørges til Lunderskov, der ligger $\frac{3}{4}$ Mil fra Andst Stoppeplads, idet denne Afstand spiller en ikke lille Rolle for Beboerne ved Transport af Ekorierødder, Afhentelse af Foderstoffer o. s. v. Under Hensyn til de betydelige Øre, Beboerne, som ovenfor nævnt, have bragt for Tilvejebringelsen af et Stoppested, og til den ittgænde Afbenyttelse af dette, der kan forventes at ville blive betydelig forøget, naar Gods kan forsendes til og fra Stedet, andrages nu om, at Andst Stoppested maa blive forsynet med et Sidespor og en Gods ekspedition.

Da det ikke ses, at Andragendet har været hos Indenrigsministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.